

ע"פ 28118/06/15 - שון משה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 28118-06-15 משה נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: שון משה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער שבפנינו הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה, עבירה על סעיף 333 לחוק העונשין. בית המשפט קבע כי המערער, ביחד עם אחיו שהיה אז קטין, גרם למתלונן נזקים משמעותיים, לרבות שברים בעצמות הפנים ונזקים נוספים.

בגזר דין ארוך ומפורט הטיל בית משפט קמא על המערער שנה אחת מאסר בפועל לצד ענישה נוספת.

על ענישה זו הוגש הערעור בפנינו.

בישיבה הקודמת שבה התקיים הדיון שמענו בפירוט רב את טיעוניהם של הצדדים ואורכו של הפרוטוקול יצביע על הזמן שהוקדש לשמיעה. לאחר ששמענו סברנו כי יש מקום לקבל תסקיר נוסף ביחס למערער, ויש גם מקום להפנות את המערער פעם נוספת לממונה על עבודות שירות. אמרנו פעם נוספת משום שבית משפט קמא הפנה כבר את המערער בזמנו אל הממונה, אלא שאז הממונה לא סבר כי המערער כשיר לביצוע עבודות שירות.

היום מונח בפנינו תסקיר נוסף ומונחת גם חו"ד של הממונה. שני המסמכים שבפנינו מצביעים על שינוי של 180 מעלות. התסקיר הוא תסקיר חיובי ואפילו חיובי במיוחד שמצביע, לכאורה לפחות, על חרטה של המערער, הבנה בעוצמת הפגיעה, קבלת אחריות על העבירה שביצע, אמפתיה כלפי המתלונן, הבעת צער וחרטה, כל שניתן לצפות ממי שאכן מכיר בחטאו.

הממונה על עבודות שירות מצא את המערער כשיר לביצוע עבודות שירות והציע מקום עבודה רלוונטי.

כפי שניתן לצפות, הסנגור עותר היום לקבל את הערעור, לקבל את האמור בתסקיר שירות המבחן, ובעקבות זאת לקבל את הערעור ולהעמיד את תקופת המאסר על 6 חודשים אותם יוכל המערער לרצות בדרך של עבודות שירות.

המדינה מתנגדת ועומדת על עמדתה המקורית ולפיה, אין מקום להתערב בענישה. המדינה מצביעה על כך כי השוני שבא לידי ביטוי בתסקיר הוא קרוב לוודאי מכוון מטרה, בא לפתוח את הפתח לקיצור תקופת המאסר ומאומה לא מעבר לכך.

שקלנו והתלבטנו באשר לתוצאה הראויה בתיק זה ובסופו של יום בדעתנו אכן להתערב בענישה ולהעמיד את תקופת המאסר על 6 חודשים, על אלה נשענת החלטתנו:

א. אנו אומרים בפה מלא כי לא נפלה שגגה מעם בית משפט קמא במצב הדברים כפי שהיה בפני כב' השופטת קמא ביום מתן גזר הדין. באותו זמן היה בפני כב' השופטת קמא תסקיר שלילי, חו"ד שאיננה מאפשרת למערער לרצות עבודות שירות ואירוע שהוא קשה באופיו הן בנסיבותיו והן בתוצאה שנגרמה למתלונן והחבלה הקשה שספג. בהינתן כל השיקולים הללו, צדקה כב' השופטת קמא כאשר קבעה מה שקבעה.

ב. כפי שצינו בפתיח, חל שינוי מהותי הן בעמדת שירות המבחן והן בעמדת הממונה. אנו ערים לכך שהשינוי סביר להניח שהוא נובע מהבנתו של המערער בדבר הגורל שצפוי לו אם יישאר בעמדתו, המערער ככל הנראה על כן שינה את עמדתו. יחד עם זאת, התסקיר הוא חיובי במיוחד. המערער שבפנינו יליד 1992. האירוע הוא משנת 2013 ושמה הזמן שחלף הביא להבנה אמיתית ולהכרה אמיתית בחטא ולא רק מס שפתיים המשולם לצורך שינוי גזר הדין.

ג. אנו נותנים משקל גם לכך שההליך לגבי אחיו של המערער שהיה שותף לאירוע נושא כתב האישום הסתיים באי הרשעה. עיקרון אחדות הענישה הוא עיקרון עתיק יומין שיש לתת לו משקל מסוים. אנו מפנים לענין זה למשל לע"פ 5576/10 שהוא אחד מיני רבים, שם אמר בית המשפט העליון כדלקמן: **"... הנאשם הנוסף הינו קטין, הוא הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, עדיין לא השתכנעתי כי נתונים אלה מצדיקים פער ענישה כה משמעותי... הענישה שהוטלה על הנאשם הקטין בפרשה זו יש בה כדי להשפיע על ענישתם של המערערים, על אף ההבחנות שקיימות בינם לבינו וזאת לאור עיקרון אחדותה ענישה הנגזר מעיקרון שיוויון הנאשמים בפני החוק".** הדברים מדברים בעד עצמם ואינם טעונים פרשנות.

תוך שאנו רוצים לקוות כי המערער אכן מתכוון למה שאמר בפני שירות המבחן ותוך שאנו נותנים משקל רב לכך שבית משפט קמא מלכתחילה היה מוכן לשלוח את המערער לריצוי עבודות שירות, כפי שבא לידי ביטוי במפורש בגזר הדין, ותוך שאנו נותנים משקל גם לפיצוי שהפקיד המערער עבור המתלונן בסך ₪ 20,000 ולמה שאמרנו לעיל בדבר השוויון בין הנאשמים אנו קובעים כדלקמן:

א. אנו מעמידים את המתחם בתיק זה בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשים, כפי שקבע בית משפט קמא.

ב. בתוך המתחם אנו ממקמים את המערער בגבול העליון של התקופה אותה יוכל לרצות בעבודות שירות, דהיינו 6 חודשים.

ג. אנו מטילים איפוא על המערער 6 חודשים מאסר בפועל.

ד. המערער ירצה את המאסר בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בבית האבות משען רמת אפעל. תחילתן ביום 7.1.16.

ה. אנו מעמידים את המערער במבחן של שנה וחצי מהיום. שירות המבחן ידווח לבית המשפט כל חצי שנה.

ו. יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

ניתן והודע היום י"ג כסלו תשע"ו, 25/11/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד